

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 123.213 van 22 september 2003
in de zaak A. 122.680/IX-3376.**

In zake : Rufijn GRIJP,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat M. UYTTENDAELE,
 kantoor houdende te BRUSSEL,
 Kapitein Crespelstraat 2-4

tegen :

 het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van
 ANDERLECHT,
 dat woonplaats kiest bij
 advocaat F. TULKENS,
 kantoor houdende te BRUSSEL,
 Terhulpsessesteenweg 177/6.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Rufijn GRIJP op 31 juli 2002 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit genomen op 12 juni 2002 waarbij de raad voor maatschappelijk welzijn van Anderlecht A. LOONIS aanwijst als plaatsvervangend voorzitter;

Gelet op het arrest nr. 108.514 van 27 juni 2002 waarbij de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt bevolen van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit en waarbij aan de verwerende partij, totdat de procedure van nietigverklaring in de zaken A. 107.208/V-1616, 107.210/V-1617 en in deze zaak tot een einde is gebracht, het verbod wordt opgelegd enige maatregel te nemen waardoor Rufijn GRIJP belet wordt zijn mandaat van voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn van Anderlecht uit te oefenen, op straffe

van een dwangsom van 25.000 euro per dag gedurende welke zij zich tegen die uitoefening zou verzetten, vanaf de betekening van voormeld arrest;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de beschikking van 19 februari 2003 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 18 juni 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 september 2003;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. JACUBOWITZ, die loco advocaat M. UYTTENDAELE verschijnt voor verzoeker, en van advocaat V. DE COOK, die loco advocaat F. TULKENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gegevens van de zaak zijn weergegeven in 's Raads arresten nrs. 105.635, GRIJP, van 18 april 2002, 107.276, GRIJP, van 3 juni 2002, en 108.514, GRIJP, van 27 juni 2002;

Overwegende dat verzoeker in een eerste middel aanvoert:

"Het eerste middel wordt genomen uit de schending van artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de artikelen 5 van het Koninklijk besluit van 05 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State en 37 van het algemeen procedurereglement, van het gezag van gewijsde en de gevolgen van een arrest van de Raad van State, van het beginsel van de uitvoering te goeder trouw van de arresten van de Raad van State, van de vergissing in de motieven, van de schending van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten en van de machtsoverschrijding;

Doordat het bestreden besluit Mevrouw LOONIS aanduidt in de hoedanigheid van vervangend voorzitter en bijgevolg weigert Mijnheer GRIJP te beschouwen als voorzitter van het OCMW van Anderlecht;

Terwijl Uw Raad in voormeld arrest dd. 18 april 2002, met nr. 105.635, geoordeeld heeft dat verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat doordat de beslissingen van de verwerende partij het hem onmogelijk maken zijn ambt van voorzitter van het OCMW uit te oefenen;

Dat om dit nadeel te herstellen Uw Raad de schorsing beveelt van de tenuitvoerlegging van het intrekkingbesluit dd. 22 mei 2001 alsook van de verkiezing van de Heer DE MUIJLDER en de onregelmatigheid van de motieven van de beslissing van de Gouverneur dd. 11 mei 2001 vaststelt;

Dat uit de motieven van voormeld arrest zéér duidelijk voortvloeit dat door de tenuitvoerlegging ervan verzoekende partij zijn functies als voorzitter van het OCMW moet hernemen;

Dat het de verwerende partij toekomt het schorsingsarrest in alle goede trouw uit te voeren, en dit des te meer nu het met het gezag van gewijsde erga omnes bekleed is;

Dat het besluit om Mevrouw LOONIS aan te duiden als 'vervangend voorzitter' bijgevolg de bepalingen schendt zoals bedoeld in dit middel.";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het besluit van 11 mei 2001 van de gouverneur houdende de schorsing van verzoekers verkiezing tot voorzitter niet was geschorst door het arrest nr. 105.635 van de Raad van State en dat, door de schorsing van het intrekkingbesluit van 22 mei 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn en de verkiezing van Yves DE MUIJLDER de zaken teruggeplaatst waren in de situatie zoals ze bestond vóór 22 mei 2001, dat wil zeggen dat de verkiezing van verzoeker tot voorzitter geschorst was; dat de verwerende partij bovendien uit de volgende overweging van het voormelde arrest nr. 105.635 "dat de nietigverklaring van de door hem ontvankelijk bestreden rechtshandelingen -de intrekking van de verkiezing en de verkiezing van de

tussenkomen de partij- tot gevolg zou hebben dat hij dat mandaat van voorzitter vanaf de betekening van het annulatiearrest daadwerkelijk weer kan uitoefenen; dat een voorafgaande schorsing ervan meebrengt dat verzoeker vrijwel onmiddellijk dat voordeel geniet en het nadeel dat voor hem voortvloeide uit de intrekking van zijn verkiezing tot voorzitter wegneemt", inzonderheid uit het woord "vrijwel" afleidt dat verzoeker niet onmiddellijk ingevolge het schorsingsarrest maar slechts ingevolge een -binnen een verkorte termijn uit te spreken- annulatiearrest het mandaat van voorzitter zou kunnen opnemen, zodat voor die tussenperiode terecht een waarnemend voorzitter aangesteld diende te worden;

Overwegende dat het arrest nr. 105.635 het schorsingsbesluit van 11 mei 2001 van de gouverneur niet heeft geschorst omdat dit geen voor vernietiging en dus ook niet voor schorsing vatbare handeling uitmaakte, aangezien uit de samenlezing van de artikelen 111, § 3, en 112 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn volgt dat de schorsing een louter voorbereidende handeling is; dat alleen de eindbeslissing voor schorsing of vernietiging vatbaar is; dat in zaken van administratief toezicht de eindbeslissing, na een schorsing van de toezichthoudende overheid, de vernietiging is door dezelfde of een andere toezichthoudende overheid ofwel de intrekking van het geschorste besluit door het onder toezicht staand bestuur; dat in dezen het ging om een intrekking;

Overwegende dat wanneer de eindbeslissing genomen wordt, de voorbereidende beslissing definitief uitgewerkt is; dat zij als het ware wordt opgeslorpt door de eindbeslissing; dat zij niet herleeft louter doordat de eindbeslissing zelf uit het rechtsverkeer wordt verwijderd; dat men trouwens niet inziet welk verschil het daarbij zou maken dat de eindbeslissing -hier dus de intrekking- definitief door een vernietiging dan wel tijdelijk door een schorsing uit het rechtsverkeer wordt weggenomen; dat, immers, als men de redenering van de verwerende partij volgt, dan het schorsingsbesluit van de gouverneur ook ingevolge de vernietiging door de Raad van State zou moeten herleven; dat het dan ook evident is dat, wanneer de Ve kamer met haar arrest nr. 105.635 oordeelde dat het

schorsingsbesluit niet voor vernietiging vatbaar was, zij ervan uitging dat dit besluit definitief onwerkzaam was geworden; dat aan het gebruik van het woord "vrijwel" in dat arrest dan ook geen bijzondere betekenis kan worden gehecht, althans niet in die zin dat daarmee bedoeld wordt dat verzoeker zou moeten wachten op de uitspraak van een annulatiearrest om zijn mandaat daadwerkelijk te kunnen opnemen; dat in het voornoemde arrest integendeel gewezen wordt op de verschillende situatie waarin verzoeker verkeert ten opzichte van een afgewezen kandidaat-burgemeester of -schepen die louter ingevolge een schorsing van die afwijzing geen burgemeester of schepen worden;

Overwegende dat het eerste middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit genomen op 12 juni 2002 waarbij de raad voor maatschappelijk welzijn van Anderlecht A. LOONIS aanwijst als plaatsvervangend voorzitter.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 350 euro, komen ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Anderlecht.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig september 2000 en drie, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.